

De nieuwe hemel en de nieuwe aarde

Periodethema: Nieuwe hemel en aarde
Openbaring 21 en 22

a. Het nieuwe Jeruzalem en haar afmetingen (Openb. 21: 1-27)

UITLEG VAN DE TEKST

Met Johannes ontvangen we de laatste grote visioenen. Hier komt de troost van Gods Woord tot haar hoogtepunt. Veel uitleggers menen dat de Openbaring vooral bedoeld is als troostboek voor christenen die vervolgd worden. De rode lijn van het boek is dat na geweldige oordelen (hoofdstuk 5-10), na een geweldige strijd (hoofdstuk 12-18), de Heere de overwinning behaald (hoofdstuk 19) en al Zijn kinderen thuisgebracht worden. Deze laatste hoofdstukken zetten het volle licht op de grote toekomst die de Heere bereid heeft voor degenen die Hem liefhebben en hun vertrouwen hebben gesteld op Zijn Zoon. Johannes zag een nieuwe (Gr. kainos wat 'nieuw, van nieuwe kwaliteit, iets compleet nieuws wat er eerder niet was, tot nu toe onbekend, tot nu toe ongehoord' betekent) hemel en een nieuwe aarde (vers 1). In hoofdstuk 12 werd getoond dat de hemel werd schoongeveegd. Nu is ook de aarde gezuiverd (hoofdstuk 19-20). Een nieuw begin is mogelijk. Het is niet helemaal duidelijk hoe dit in zijn werk zal gaan. Het kan gaan om vernieuwing, dan is er continuïteit tussen de oude en de nieuwe aarde. Het kan ook gaan om een geheel nieuw begin. Gezien het verzoenende en vernieuwende werk van de Heere Jezus, moeten we hier denken aan vernieuwing die drastisch en grondig is. Ook de zee zal er niet meer zijn (vers 1). De zee is vooral in dit boek de plaats van bedreiging waaruit kwade machten opkomen (hoofdstuk 13). In Openb. 20 is de zee de bewaarplaats van de doden. De kwade machten en de doden zullen er niet meer zijn, dus ook de zee waar ze woonden niet meer.

De nieuwe aarde en de nieuwe hemel worden hierna niet meer genoemd. Ze lijken vooral het decor voor de nieuwe stad (vers 2). Johannes ziet het heilige, nieuwe Jeruzalem neerdalen van God uit de hemel. Het gaat om een stad. Een stad is een plaats waar mensen samenwonen. Samen een gemeenschap vormen, een eenheid. Het lijkt erop alsof op de nieuwe aarde alle mensen samen in één stad wonen. De stad is heilig (Gr. hagian wat 'gewijd aan, toegewijd, geheiligd, gereinigd, apart gezet' betekent). De stad is nieuw (zie vers 1). De stad is van God gegeven. Niet mensen hebben deze stad gemaakt. Niet wij bouwen aan deze grote toekomst. Eerder doen wij daar afbreuk aan. God schenkt de nieuwe aarde en de nieuwe stad. De stad heet Jeruzalem. Daaraan kleven meerdere gedachten. Jeruzalem betekent waarschijnlijk 'stad van vrede' (stichting). Vrede is de levenssfeer waarin daar gewoond zal worden, zeker als de Heere haar zo noemt. Jeruzalem staat voor continuïteit. Het is de hoofdstad van Israël. Straks zullen we zien dat de namen van de geslachten van de kinderen Israël op haar poorten staan (vers 12). Het is vooral de woonplaats van de Heere God. Daar stond de tempel. Daar wilde God te midden van Zijn volk wonen. Dit Jeruzalem daalt neer uit de hemel als een bruid die voor haar man versierd is (vers 1b). Ook het beeld van de bruiloft staat voor gemeenschap (het huwelijksverbond) wat wel een begin heeft, maar geen eind. Het staat voor nauwe verbondenheid. Het staat voor een feestelijk, blij moment waarop de Heere en Zijn mensen aan elkaar verbonden worden en eeuwig zullen blijven. Johannes hoort een grote stem (vers 3). Deze stem bevestigt het beeld van Jeruzalem en van de bruid. Gods 'tabernakel' (Gr. 'tent, plaats waar je woont') zal bij hen zijn.

Daar in het nieuwe Jeruzalem woont de Heere samen met Zijn volk, zoals een man woont bij zijn vrouw. Uit alles kunnen we opmaken dat Gods grote doel de vereniging met de Zijnen is. Zij zullen dan voorbij het lijden zijn (vers 4). De Heere zal al de tranen afwissen. Zoals een vader zijn kind wat huilt troost en de tranen droogt. Alles spreekt van een diepe band. Ook de redenen voor verdriet worden weggenomen. De dood zal niet meer zijn. Aan het begin komt de dood, omdat wij mensen ons door de zonde los hebben gemaakt van het Leven. Zoals een bloem onverbiddelijk sterft als die wordt losgemaakt van de bloembol. Hij bloeit in een vaas met water nog wel enkele dagen, maar sterven zal hij. Zo was het met ieder mens. Los van hét Leven, de Heere God, was de dood ons deel. Maar dan niet meer. de verbinding aan God Die het leven is, neemt de dood weg. Daarmee ook verdriet, pijn, geschreeuw en moeite. Deze 'eerste dingen' zijn voorbijgegaan. Het beeld dat wordt geschetst is dat alle gevolgen van de zondeval (de dood, doornen, distels, barensnood, wonden, verdriet, etc) worden weggenomen. Opnieuw wordt gesproken (vers 5). Die op de troon zat zei: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw.' Met 'alle dingen' wordt nog eens benadrukt dat er werkelijk sprake zal zijn van herschepping en vernieuwing. Het oude gaat werkelijk voorbij. Ieder woord moet worden opgeschreven (vers 5b) en ieder woord mag worden gezien als volstrekt betrouwbaar. Hier wordt geen ideaalbeeld geschetst, een Utopia wat er nooit zal komen. Nee, dit is Gods grote toekomst. Johannes wordt rechtstreeks aangesproken (vers 6). Het is geschied, zegt de Heere. In de grondtekst staat een perfectum. Daarmee wordt uitgedrukt dat dit alles eigenlijk al geschied is. Hoewel wij het nog niet zien, is deze nieuwe werkelijkheid voor God al gerealiseerd. Hij is immers de Alfa en de Omega. Hij staat aan het begin en aan het eind. Hij heeft geen begin en geen einde. Hij is een genadig God. De dorstige zal Hij te drinken geven uit de fontein van het leven (waardoor de dood er niet meer zal zijn vers 4). Dat alles uit genade (vers 6b). Genade is in het Latijn gratia waar ons woord 'gratis' vandaan komt. Dit geschenk is voor ons kosteloos. Alle kosten heeft de Heere op Zich genomen. Dit alles zal geschonken worden aan hem 'die overwint' (vers 7). In de brieven aan de zeven gemeenten is steeds gesproken over 'die overwint'. Bedoeld wordt diegene die dwars door alles heen zijn heil en hulp bij de Heere heeft gezocht. Die dwars door alles heen aan Hem heeft vastgehouden. Die zal alles beërven (wat we lezen in vers 1-5). Met die mens zal de Heere in een innige verbinding leven. Ik zal hem een God zijn en hij zal Mij een zoon zijn. Tegelijk heeft dit een schaduwzijde (vers 8). Er zijn er die 'niet overwinnen'. Dit geldt de 'vreesachtigen' (Gr. deilos wat lafaard betekent).

Waarschijnlijk worden zij bedoeld die onder druk het evangelie en de Heere loslaten. De 'ongelovigen' (Gr. apistos) waarmee zij worden bedoeld die geen geloof hechten aan de Heere Jezus en het evangelie. De 'gruwelijken' (Gr. bedelugmenos wat verachtelijk betekent) zijn zij die te verachten zijn, waarschijnlijk vanwege hun (mis)daden. De moordenaars (Gr. phoneusin wat moordenaar betekent) zijn zij die mensenlevens genomen hebben, geen berouw kregen en daarom nu hun leven verliezen. De 'hoereerders' (Gr. pornois) zijn zij die op seksueel gebied alle moraal hebben losgelaten. De tovenaars (Gr. sarmakos wat wijst op iemand die magie beoefent) zijn zij die gebruik maken van boze krachten en daarmee mensen bedriegen en verleiden. De afgodendienaars (Gr. eidolotatras waar ons woord idool vandaan komt) zijn die mensen die zich richten op afgoden en beelden. Leugenaars (Gr. pseudēs) zijn zij die de waarheid blijvend verdraaien. Het is duidelijk dat het gaat om mensen die verkeerd hebben gehandeld en daarin hebben volhard. Ze gaan niet verloren omdat God het wil, maar vanwege hun daden. Voor hen is daar de poel van vuur en sulfer die brandt en hier de tweede dood wordt genoemd. Bedoeld wordt dat ze na hun opstanding (de opstanding der doden) een plaats zullen ontvangen in deze poel en daarmee in de tweede dood. Deze dood is het tegendeel van vers 3 en vers 7 te weten eeuwig leven met God. Het betekent eeuwig zonder God. Helder en zonder omwegen maakt dit gedeelte duidelijk dat onze daden door de Heere God zeer serieus genomen worden. Het is zeer belangrijk dat wij dat ook doen en weten dat we daar eens verantwoording over af zullen moeten leggen. Nu wordt het nieuwe Jeruzalem beschreven. Binnen deze exegetische komen de hoofdlijnen aan de orde. In vers 9 komt één van de engelen die de fiolen (schalen) hadden en geeft aan dat hij de bruid zal tonen. Zij is de vrouw van het Lam. Het gaat om Jeruzalem (vers 1), versierd als een bruid. Vanaf een berg mag Johannes de stad zien (vers 10). Ze geeft licht zoals een Jaspis. Dit is een edelsteen (diamant) die (waarschijnlijk) een groene glans had. Johannes ziet (vers 11) dat de stad twaalf poorten heeft, met daarbij twaalf engelen en de namen van de poorten zijn die van de twaalf geslachten van Israël. Israël heeft een plaats als het gaat om de nieuwe aarde. God zal Zijn waarheid nimmer krenken, maar eeuwig Zijn verbond gedenken (Ps. 105: 5a ber.). Aan elke zijde van de stad zijn drie poorten (vers 12). Van welke kant je ook komt, je kunt de stad binnenkomen. De muur van de stad heeft twaalf fundamenten (vers 13). In die fundamenten de namen van de twaalf apostelen. De apostelen staan waarschijnlijk voor de gelovigen uit de heidenen. Samen met de gelovigen uit Israël vormen zij de inwoners van deze stad.

Ook de afmetingen van de stad worden bekendgemaakt (vers 15). Met een rietstok gemeten. De stad is vierkant, twaalfduizend stadiën breed, lang en hoog (vers 16). Dit is geweldig groot. Een stadie is 192 meter dus 12.00 stadiën betekent 2304 kilometer. De muur is 144 ellen (ongeveer 70 meter). Waarschijnlijk gaat het hier om de dikte van de muur en niet haar hoogte. Deze muur is met diamant (Jaspis) ingelegd (vers 18). De stad zelf is van goud, het lijkt op glas (bedoeld wordt dat je jezelf erin kunt spiegelen). De fundamenten uit deze stad worden nu vergeleken met edelstenen (vers 19-20). De poorten zijn van paarlen en de straten zijn van goud. Alles spreekt van heerlijkheid, glans en schoonheid. Alles spreekt van gaafheid. Er is geen aparte tempel in deze stad (vers 22). Het wordt uitgelegd. Hier hoeft er geen woning meer voor God te worden gebouwd, want de Heere God is deze woning. Zo geldt dat ook de Heere Jezus. Er is geen lichtbron nodig in deze stad (vers 23). Geen zon, geen maan, geen kaars, niets van dat alles. God Zelf is haar licht. De bewoners van de stad zullen in dat licht wandelen (vers 24). De vorsten van de aarde zullen al hun heerlijkheid inbrengen in deze stad. De poorten zijn open en blijven open (vers 25). Waar in het oosten de poorten 's nachts dichtgaan, zal dat voor deze stad niet gelden. Er zal geen nacht meer zijn. De duisternis is voor eeuwig weg. Alle heerlijkheid op aarde (vers 26) van volken, vorsten en wat er ook aan moois is zal in deze stad zijn. Ze overtreft alles. Binnen deze heerlijkheid wordt herhaald (zoals 8) is geen plaats voor iets dat haar schoonheid en reinheid zou bezoedelen (vers 27). Geen zonde en waar zonde aan kleeft zal daar meer zijn. Een onbesmette, heerlijke stad waarin de leugen geen plaats heeft. De bewoners zijn zij die geschreven zijn in het boek des levens van het Lam.

TER OVERWEGING

Het is goed om met de kinderen te bespreken dat het hier om symbooltaal gaat. Dat maakt de vertelling beeldend. Het gaat echter vooral om de boodschap in de beelden. De boodschap is niet zozeer dat we op de nieuwe aarde allemaal in een stad zullen wonen. De boodschap is dat Jeruzalem (waarin het verleden de Heere God te midden van Zijn volk woonde) een nieuwe vorm krijgt waar de Heere bij de Zijnen zal zijn. Dat laatste is de kern. De Heere zal al de Zijnen bij Zich hebben tot in eeuwigheid. De stad Jeruzalem zal zonder smet zijn. Geen zonde, geen leugen, geen onvertogen woord zal daar een plaats hebben. Geen traan wordt daar nog gestort, geen pijn zal daar nog worden gevoeld. De beelden spreken van heerlijkheid en schoonheid. Ze spreken van gaafheid en reinheid. Ze spreken van vrede. Het boek is vooral een troostboek.

De christenen in de dagen van Johannes hebben het leven ervaren als een tranendal vol strijd. Johannes mag verkondigen dat die strijd zal ophouden en plaats maakt voor een glorieuze toekomst. Tranen worden afgewist. Rouw zal er niet meer zijn. De dreigende duisternis is verdwenen. Het is duidelijk wie daar niet zullen zijn. Deze toekomst wordt niet geschonken aan hen die in hun leven duidelijk maken dat ze niet bij de Heere willen zijn. Die duidelijk maken dat ze Hem niet geloven, Hem niet gehoorzamen. Hen wacht een toekomst zonder God die wordt omschreven als een vuur en als de tweede dood. Zonder God Die het Leven is, is er ook niet anders dan een eeuwig sterven. Hier moeten we oppassen dat we geen dingen vertellen die er niet staan. De werkelijkheid van de tekst is ernstig genoeg en moet sober met de kinderen worden gedeeld. Nadrukkelijk wordt duidelijk gemaakt dat de gelovigen uit Israël en de gelovigen uit de volken binnen zullen komen in dit nieuwe Jeruzalem. De Heere gedenkt aan Zijn verbond met Israël. De poorten staan open voor heidenen die de Heere hebben lief gekregen. De stad is geweldig groot. Er is ruimte voor velen. De stad is voortdurend verlicht, want de Heere, Die in haar woont, is haar licht.

b. Water voor de dorstigen (Openb. 22)

UITLEG VAN DE TEKST

Johannes krijgt nog meer te zien. De engel (Openb. 21: 9) toont hem nu de troon van God. Uit de troon van God en van het Lam stroomt een rivier met kristalhelder water. Het is het water des levens. Water is een eerste levensbehoefte. Door heel de Bijbel heen wordt het belang van water om te overleven benadrukt (zien bijv. Ex. 17). In Ezech. 47 lezen we al van water wat uit de nieuwe tempel stroomt en leven geeft. De Heere Jezus spreekt over Zichzelf als Degene Die water des levens geeft (Joh. 4: 14). Hier wordt dat nog eens benadrukt. Deze rivier voedt haar omgeving (vers 2). Met name voedt zij de boom des levens. Opeens wordt de lijn getrokken naar het begin van de schepping. In de hof van Eden stond de boom des levens. Door de zondeval werd het onmogelijk dat mensen daarvan zouden eten. Maar die onmogelijkheid is weggenomen. De boom staat en bloeit en geeft haar vrucht. Iedere keer twaalf vruchten. Twaalf is nadrukkelijk het getal van de volheid (twaalf stammen, twaalf apostelen, twaalf maanden). Het beeld wil uitdrukken dat de boom des levens altijd vrucht geeft en daarmee altijd leven. Er zijn geen seizoenen zonder vrucht. De bladeren van de boom zijn tot genezing (Gr. therapiea waar ons woord therapie vandaan komt) voor de heidenen (Gr. ethnos wat volken betekent).

M.i. is dat hier een betere vertaling, omdat het niet gaat om het onderscheid tussen Jood en heidenen). Hier wordt niet bedoeld dat er op de nieuwe aarde nog ziekten zijn. Eerder wordt bedoeld dat dit nieuwe leven ook een volledig hersteld leven is waarin ziekten geen plaats zullen hebben. In dit nieuwe rijk zal er geen vervloeking (Gr. katanathema wat vloek tegen iemand betekent) meer zijn (vers 3). Vloek is het tegenovergestelde van zegen. Zegen is leven onder de gunst en onder de zorg van God. Vloek is waar de relatie verbroken is en de gunst en zorg van God weg zijn. Het is de mens die aan zichzelf wordt overgelaten en geen bescherming meer heeft. God woont daar en wordt daar gediend. De inwoners zullen de Heere zien (vers 4). Niemand heeft ooit God gezien, verklaart Johannes (Joh. 1: 18). Hij heeft gelijk als het om onze tijd gaat. Niemand kan God zien en leven, zegt de Heere Zelf tegen Mozes (Ex. 33). Daar wordt dat doorbroken. Met Hem leven betekent ook Hem zien. Het betekent dat Zijn Naam op je voorhoofd staat. Het is eeuwig leven in Zijn nabijheid. Johannes herhaalt (vers 5) wat hij eerder heeft gezegd over het licht (zie Openb. 21: 23). De nacht zal er niet meer zijn. Licht is niet nodig. Als koningen zullen de inwoners heersen. Koning staat voor eer, aanzien, heerlijkheid en overvloed. Het is het hoogste wat een mens bereiken kan. Dat is de toekomst voor alle bewoners van deze stad. Johannes wordt verzekerd dat deze woorden stuk voor stuk waar en betrouwbaar zijn. De God van de heilige profeten (wiens profetieën ook waarheid zijn gebleken) heeft Zijn engel uitgezonden met deze boodschap. De dienstknechten (waarvan Johannes er één is) moeten de dingen weten die haast (Gr. tachos wat spoedig, snel betekent) zullen geschieden. Dit gaat allemaal gebeuren en dat moeten de knechten weten. Er klinkt een verzekering van de kant van God en van het Lam (vers 7). Zie, Ik kom haastig (Gr. tachy wat snel, spoedig betekent). Er volgt een zaligspreking. Zalig (Gr. makarios wat gelukkig, vrolijk betekent) is hij die de woorden van de profetie van dit boek bewaart. Met bewaren wordt niet alleen opbergen bedoeld, maar in het oog houden, er mee rekenen. Johannes zegt nog eens duidelijk dat hij getuige is geweest van deze dingen (vers 8). Hij heeft dit niet van horen zeggen. Hij was er bij. Hij vertelt wat hij deed. Hij viel neer voor de voeten van de engel (de boodschapper) om hem te aanbidden. Dat is niet goed (vers 9). We aanbidden geen engelen. De engel stelt zichzelf op de lijn van de profeten en van de apostelen. Hij is een dienstknecht zoals zij. Het komt niet bij hem vandaan. Aanbid God, zegt hij. Ga voor Hem op uw knieën. De woorden van dit boek moeten niet 'verborgen' worden (vers 10). Verzegelen (Gr. sphragizoo) betekent hier vooral afsluiten, zodat niemand er bij kan.

Het heeft de betekenis van verbergen, geheimhouden. Dat is niet de bedoeling. Deze woorden moeten bekend worden gemaakt, want de tijd is nabij (Gr. eggus wat zoiets betekent als 'staat voor de deur, dichtbij'). Juist het bekendmaken van dit boek zal een scheiding teweegbrengen onder de hoorders (vers 11). Die onrecht doet en die vuil (onrein is), zullen (waarschijnlijk) daar mee doorgaan en het alleen maar erger maken. De rechtvaardigen en de geheiligden zullen aangespoord worden te streven naar rechtvaardigheid en heiligheid. Zoals een mens die op weg is naar de koningin, wanneer hij dichtbij het paleis is, zich gedrongen voelt om na te gaan of hij er echt netjes bijloopt en er geen dingen zijn het bezoek zouden kunnen verstoren. De functie van het boek is voorhouden aan mensen waarheen ze op weg zijn. Opnieuw volgt de verzekering dat de Heere snel zal komen (vers 12). Hij brengt Zijn loon (Gr. misthos wat o.a. loon of beloning, maar ook straf kan betekenen) mee. Een ieder zal dan worden vergolden naar wat hij heeft gedaan. Ieder krijgt zijn loon. In het geval van de onrechtvaardigen betekent dat dus straf. In het geval van de gelovigen betekent dat een plaats in deze heerlijke stad uit louter genade. De Heere Jezus (zie Openb. 22: 16) zegt nu Wie Hij is (vers 13). Hij is de Alfa en de Omega, het begin en het einde, de Eerste en de Laatste. De benamingen zijn die van God in de hemel. Zonneklaar zet de Heere Jezus Zichzelf hier op één lijn met de Vader. Zalig zijn zij (vers 14) die deze geboden houden. Zij ontvangen de macht (Gr. exousia wat volmacht, toestemming betekent) om te eten van de boom des levens en in te gaan in de stad van goud. Dat is hun loon. Zij die gekomen zijn toen de Heere riep. Zij die voor Hem neerknielden en Hem hebben aanbeden, zullen voor eeuwig ingaan. Er is nog meer loon (vers 15). Zondaren zullen buiten de stad blijven. Ze zullen er niet in kunnen komen. Ze missen de heerlijkheid die God bereid heeft. De Heere Jezus heeft Zijn engel gezonden (vers 16). Hij is de wortel (zie Jes. 11: 1), Hij is de Zoon van David, Hij is de blinkende Morgenster. Hij wil dit aan Zijn gemeenten duidelijk maken. Ze moeten het weten. De Geest en de Bruid zeggen; kom (vers 17). Dit vers is de reactie op de belofte dat Hij haastig zal komen. Het is hun antwoord. 'Kom.' Ze willen dat Hij komt. Ook zij die nog dorst hebben, zeggen dit. Dorstigen mogen komen en mogen van het water des levens nemen om niet. Het is gratis, allemaal genade. Hij schenkt het aan hen die er om verlegen zijn. Hier lopen belofte, evangelie en toekomst door elkaar heen. Ook nu mogen dorstigen komen en drinken uit Zijn fontein. Dit woord moet goed bewaard worden (vers 18). Wie het hoort moet er niets aan toedoen. Het is altijd gevaarlijk om meer te zeggen dan de Heere Zelf zegt, hoe logisch het ook lijkt. Deze mens wordt gewaarschuwd.

God zal hem de plagen uit dit boek toedoen. Ernstig worden we gewaarschuwd meer te zeggen dan God Zelf. Maar ook die afdoet (vers 19) aan deze woorden wordt gewaarschuwd. Die loopt het gevaar zelf uitgesloten te worden uit het boek des levens en daarmee uit de stad. Die loopt daarmee de hiervoor beschreven heerlijkheid mis. Er volgt een derde garantie van de kant van de Heere Jezus (vers 20). Hij komt spoedig. Met het woord 'amen' wordt de waarheid van dit woord gegarandeerd. Johannes geeft antwoord. Hij spreekt zijn verlangen uit dat de Heere zal komen. Hij groet zijn lezers. De genade van de Heere zij met u allen. Zo eindigt dit boek en daarmee de Bijbel met genade. God is goed.

TER OVERWEGING

Het begin en het eind van de Bijbel komen bij elkaar. De boom des levens komt in beeld. Gevoed door de rivier met het water des levens. Het zijn beelden die er op wijzen dat door het werk van de Heere Jezus alles hersteld wordt. De gevolgen van de zonde zullen werkelijk helemaal verdwenen zijn. Er is genoeg voor de eeuwigheid. Mogelijk zitten er kinderen met vragen over de eeuwigheid. Wij grijpen niet wat 'eeuwigheid' is. We mogen zeggen dat de eeuwigheid geen 'tijd' is. Wij denken in tijd. Hier komt de Bijbel ons tegemoet. Iedere maand, maand na maand, zal de boom des levens vruchten dragen. Als je bedenkt dat in ditzelfde stuk staat dat er geen nacht meer zal zijn (we tellen dus geen dagen meer) en dat er zelfs letterlijk in Openb. 10 wordt gezegd dat er 'geen tijd meer zal zijn', kunnen we dus bedenken dat dit visioen zich echt voegt naar ons begripsvermogen. Wij hoeven ons geen zorgen te maken over 'het voortbestaan'. Dat water raakt nooit op en de vruchten van de boom des levens ook niet. Drie maal geeft de Heere Jezus de belofte dat Hij spoedig komen zal. Dat klonk toen, dat klinkt nog steeds. We leven toe naar het laatste heilsfeit, Zijn wederkomst. Met de kinderen kunnen we spreken over het antwoord van de bruid (de gemeente van gelovigen) en de geest.

Zij bidden Hem snel te komen. Kennen wij dat verlangen? Er mag geen woord toegedaan en geen woord afgedaan worden van deze profetie. Met heel de Bijbel moeten we voorzichtig omgaan. Het is Gods Woord. Als ik als vader mijn kind naar een vriend stuur met een briefje (met daarop een boodschap), wil ik niet dat mijn kind onderweg iets aan die boodschap verandert. Ook niet dat het iets van de boodschap afhaalt of er iets bij zegt. Nee, het is mijn boodschap en die moet blijven zoals die is. Dat wordt hier nadrukkelijk ook gezegd door de Heere God. Het is immers Zijn Woord. Het woord moet niet geheimgehouden worden. Er zijn wat we noemen 'mysteriegodsdiensten' die een geheim met zich meedragen. Hooguit enkele ingewijden kennen dit geheim. Zo is God niet. Nee, dit alles moet bekend worden gemaakt. Mensen moeten het weten. Zijn toekomst breekt eens aan. Daar moeten mensen mee rekenen. Kinderen met een nieuw hart, die de Heere Jezus door genade, kennen en liefhebben, zullen wonen in het nieuwe Jeruzalem.

GELOOFSLEER

Artikel 37 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis handelt over het laatste oordeel. Veel van de zaken die daar beleden worden zijn onder andere gebaseerd op Openbaring 21 en 22. In Openbaring 20 wordt het oordeel over de goddelozen beschreven. Samen met de satan en zijn volgelingen zullen zij geworpen worden in de poel van vuur en sulfere. Hoe ernstig hun – rechtvaardige – einde is, zo heerlijk is de toekomst van degenen die God liefhebben. De Nederlandse Geloofsbelijdenis spreekt over een gekroond worden met eer en heerlijkheid. De belijdenis eindigt net als Openbaring met het uitspreken van een hartelijk verlangen naar deze dag. Zoals een bruid uitziet naar de dag van het huwelijk, zo ziet de gelovige uit naar de wederkomst van Christus. Spreek met de kinderen over dit verlangen en laat de heerlijkheid van het eeuwige leven dit verlangen in de kinderen opwekken.

